

Greguss Máté

Id. Greguss Máté kutas föld-birtokos kedden délelőtt 10 órakor 78 éves korában kutas kuriáján meghalt. Tudtuk, tudta mindenki ebben a városban, hiszen az ő nemes tisztaságu, munkás és teremtő-erővel Istentől megáldott becsületes magyar élete nyitott könyv volt, zsolttár, irás, melyből csak szépet olvashatott ki minden ember, aki tudja becsülni a szorgalmat, a jó-ságot és az egész emberi karaktert. Mert Greguss Máté az volt. Nagyon régen hordozta már szervezetében a gyilkos kórt, arcára volt írva és szelid szemeinek fátyolán ott ült a halál üzenete. Tudtuk, hogy közeledik a vég, az utolsó perc, amely után nincs több, hogy megáll a vé-rese annak a tiszta szívnek, hogy az agy sem sugároz ki több okos gondolatot. Hogy azok az izmos, erős simogató emberi kezek egy örök siri imádságra kulcsolódnak össze. És mégis, mikor ennek a keddek a zsidongásába érkezett híre az elmulásnak, beledöbbsent a szívünkbe valami éles fájdalom, mintha messzi-messzi harang kondulna egy fehérhaju halottnak koporsója mellől. Tavaly volt az, hogy ott láttuk még élete virágos kertjének legszebb rózsái között. Gyermekai, unokái vették körül és most már könnyük zápora hull a családfőnek, a jószágos nagyapának kihült kezeire. Hogy érdemeiről beszéljünk? Sivtag volt azon a helyen, ahol most oázis terül el, zölderdő és paradicsom. Sárga volt a pusztá, de az ő haja fekete, szive, a lelke erős. Hite pedig nagy és törhetetlen. Nem tudjuk még mikor lesz a temetés. De azt tudjuk, hogy az az ősi föld, melyet ő végtelen forrón tudott szeretni, az a temető ott Kutason egy nagyon drága emberi szívvel lesz gazdagabb. Sirkövére nem is kellene talán mást írni, mint azt, hogy itt nyugszik Kutas megalapítója. Egy szimbolikus nemes magyar, aki hitt a jövőben és ezt a jövőt kiépítette lelkének erejével, amivel Isten őt megáldotta. Messzi messzi a vásárhelyi pusztán harang kondul s a fák lombja felsir az esti szélben.